

Résumé: Mateiu I. Caragiale a rumunská literární dekadence

Tato práce se zabývá především dílem Mateie I. Caragiala, jediného rumunského autora dekadentní prózy. Obsahuje i stručnou životopisnou kapitolu, protože určité biografické údaje jsou nezbytné pro pochopení autorova díla. Dále pojednává postupně o všech Caragialových literárních pracích, přičemž každé je věnována samostatná kapitola a řazeny jsou chronologicky podle doby, kdy byly napsány (nikoliv vydány). Sledovány jsou především jednotlivé prvky celého díla, stejně jako jeho postupný vývoj.

Druhá kapitola se zabývá autorovou poezií shrnutou do sbírky *Orlice* (Pajere) a zkoumá ji z versologického, jazykového i tematického hlediska. Hledá také spojitosti s dobovými básnickými směry, jako je parnasismus, symbolismus a dekadence, a vyvrací jednoznačné přiřazování této do značné míry originální a svébytné poezie k parnasismu.

Další kapitoly pojednávají postupně o Caragialových prozaických dílech: povídce *Remember*, vrcholnému románu *Králové ze Starého dvora* (Craii de Curtea-Veche) a románovému zlomku *Pod pečeti tajemství* (Sub pecetea tainei). Všechny prózy jsou sledovány z následujících hledisek: stylistického, naratologického (zde vycházím především z pojetí F. K. Stanzela, G. Genetta a S. Rimmon-Kenanové), tematického a částečně i komparatistického. Hledány jsou – zejména u první prózy – spojitosti s literárními vzory, především s evropskou dekadencí a predekadencí, typická názorová východiska, témata a schémata dekadentní literatury a zároveň i to, jak s nimi autor pracuje a dosahuje originálního způsobu vyjádření. Okrajově jsou nacházeny i paralely v české literatuře, v díle nejvýznamnějšího českého dekadentního prozaika Jiřího Karáska ze Lvovic.

Průběžně jsou sledovány typické rysy a témata autorovy tvorby: estetika tajemství, téma vzpomínek, prolínání snu a skutečnosti, nostalgie, rozporuplný vztah k vlasti a její historii, nejednoznačnost postav, zvláštní pojetí aristokratičnosti, atmosféra atd. V prózách je věnována pozornost proměně vypravěče v 1. osobě a jeho role. Jednotlivým prvkem všech Caragialových básnických i prozaických děl je propracovaný a rafinovaný styl, dosahující svého naprostého vrcholu v románu *Králové ze Starého dvora*. Právě ve stylu a vykupitelské roli krásna je nalezeno hlavní poselství díla.